

Tóth Imre

A Nap munkái

Ez a konstelláció volt már egyszer,
ezeket a jeleket már ismerem,
úgy látszik, az istenek szeretnek,
vagy legalábbis az az egyetlen.
Visszafordulok a föld felé,
fényel vágok ösvényeket,
menekül előlem a sötétség.
Használtam az embereket,
ők is használtak engem,
de ez szerintem elég rossz volt,
ezért lecserélatem a lelkem.
Nekem legalább még megvan,
ma már úgyis a nélkül születnek,
azt hiszik, hogy még élnek,
de csak számok az egyetlen egyben.